

Stellingen

Behorende bij het proefschrift *Orale anticoagulantia en Perifeer vaatlijden*.

I : Langdurige behandeling met orale anticoagulantia heeft een aantoonbaar remmende invloed op de progressie van perifere arteriosclerose tot uiting komend in een significante reductie van het aantal vaatoperaties (studie II).

II : Langdurige behandeling met orale anticoagulantia heeft een duidelijke invloed op de progressie van atherosclerotisch vaatlijden in het algemeen, vooral tot uiting komend in een significante reductie van het aantal myocardinfarcten (studie I).

III : Langdurige behandeling met orale anticoagulantia heeft een aantoonbare invloed op het klachtenpatroon, tot uiting komend in een significant grotere proportie patiënten met een langere loopafstand waar zij gedurende een langere tijd voordeel van hebben (studie I en studie II).

IV : Langdurige behandeling met orale anticoagulantia heeft een duidelijke invloed op de progressie van perifere arteriosclerose, tot uiting komend in een significant grotere proportie patiënten met gelijkblijvend of verbeterd doppler inspansingsonderzoek (studie I en studie II).

V : Hoewel de behandeling met orale anticoagulantia gepaard gaat met een zeker bloedingsrisico, zijn de aard en frequentie van deze bloedingen zodanig, dat het positieve effect van de behandeling daardoor weinig aan waarde inboet (studie I en studie II).

VI : De ischaemie index gemeten na de inspansingsproef bij het doppleronderzoek blijkt een belangrijk gegeven met prognostische waarde, waardoor het mogelijk wordt een risicogroep binnen de groep patiënten met perifere vaatafwijkingen te identificeren (dit proefschrift).

VII : Roken is een belangrijke prognostische faktor: patiënten, die roken, hebben een sterk verhoogd risico op progressie van het perifere vaatlijden, waardoor meer vasculaire reconstructies noodzakelijk zijn. Dit effect wordt slechts ten dele door behandeling met orale anticoagulantia tegengegaan (dit proefschrift).

VIII : De non-homogene Markov analyse is een geschikte onderzoeksmethode voor het bestuderen van in de tijd veranderlijke fenomenen.

IX : Een insufficiëntie van de vena saphena magna wordt met behulp van doppleronderzoek sneller en betrouwbaarder gediagnostiseerd dan met behulp van lichamelijk onderzoek (A.D.P. van Walsum).

X : Bij operatieve behandeling van varices verdient selectieve exaerese van de insufficiënte vena saphena magna van knie tot lies de voorkeur boven exaerese van enkel tot lies (P.H.Rutgers).

XI : Het is verwonderlijk, dat zowel middelbare als universitaire opleidingen zo individueel prestatiegericht zijn en in het curriculum weinig aandacht besteed wordt aan het werken in teamverband, terwijl juist van werken in teamverband eerder vorderingen op het gebied van toegepast- of experimenteel wetenschappelijk onderzoek te verwachten zijn.

XII : Om bepaalde ziektebeelden als atherosclerotisch vaatlijden efficiënter te kunnen behandelen lijkt het verstandig interdisciplinaire werkgroepen te formeren. Het formeren van dergelijke "nosologische" werkgroepen zal ongetwijfeld leiden tot vervagen van de bestaande grenzen tussen de verschillende specialismen.

XIII: Het aantal wetten, verordeningen en regels is evenredig met het aantal voor de diverse ministeries werkzame ambtenaren, doch omgekeerd evenredig met de motivatie van de bevolking al deze wetten, verordeningen en regels na te leven. De enige remedie voor dit knellend probleem: een drastische reductie van het aantal ambtenaren.

XIV : In een vlak land als Nederland worden nog wel eens de juiste verhoudingen uit het oog verloren, pas in de bergen wordt een mens zich weer bewust van zijn ware proporties.